

Beleggen in beleggingsfondsen

Inhoud

Introductie	3
Uitleg over beleggingsfondsen	4
Mogelijkheden met beleggingsfondsen	7
Kenmerken van beleggingsfondsen	9
NIW van beleggingsfondsen	12
Risico's van beleggingsfondsen	16
Gebruik van beleggingsfondsen.....	19
Beleggersprofiel voor beleggingsfondsen	21
Samenvatting	23
Begrippenlijst.....	24

Introductie

Met beleggingsfondsen kan via één enkele belegging worden belegd in een mandje effecten, zoals aandelen, obligaties, grondstoffen of een mix van effecten. Dit biedt diversificatievoordelen. Dit maakt dit product populair bij beleggers. Desondanks kunnen er uiteraard nog vragen zijn over de werking en de kenmerken van dit product.

In deze brochure wordt uitgelegd wat beleggingsfondsen zijn, hoe dit product werkt en waar deze voor gebruikt kunnen worden.

Uitleg over beleggingsfondsen

Een beleggingsfonds verzamelt kapitaal van individuele beleggers, dat vervolgens door één of meer professionele fondsbeheerders zal worden belegd in een reeks activaklassen zoals aandelen, obligaties, valuta's, vastgoed en grondstoffen. In ruil daarvoor rekenen fondsbeheerders van een beleggingsfonds een vergoeding aan de investeerder.

Beleggingsfondsen zijn populair onder beleggers omdat middels dit product relatief simpel veel exposure geboden wordt. Met een enkele transactie wordt toegang gegeven tot een gediversifieerd spectrum van activa in allerlei beleggingsinstrumenten en sectors. Via beleggingsfondsen krijgt de belegger de mogelijkheid te beleggen in een sector of product die anders ontoegankelijk is geweest. Echter, leidt dit aspect ook tot het risico dat belegd wordt in een product waar weinig kennis van is, of tot het risico dat het product illiquide is.

Het ingelegd kapitaal van beleggingsfondsen wordt gealloceerd in een hoeveelheid verscheidende activa. Elk aandeel of eenheid reflecteert een gelijke waarde van de totale fondswaarde. Wanneer u belegd heeft in een beleggingsfonds, kan het gebeuren dat u van dit fonds vergoedingen ontvangt. Hieraan liggen eventuele dividenden van de onderliggende waarden of winstgevende investeringen ten grondslag. In algemene zin wordt één keer per handelsdag gehandeld in beleggingsfondsen.

Beleggingsfondsen worden in de regel geleid door een portfoliomanager, wie ondersteund wordt door een team van ervaren investeringsexperts. De portfoliomanager doet uitvoerig onderzoek naar interessante investeringsmogelijkheden. Gestuurd door het investeringsbeleid en -doelstelling, onderhoudt en bouwt het team aan het beleggingsfonds. Gelet op dit aspect, is het geen vereiste voor individuele beleggers om kennis in de onderliggende activa te hebben en om eigen onderzoek te bedrijven. Echter, de keerzijde van dit voordeel is dat het beleggen in beleggingsfondsen leidt tot hogere fees ten opzichte van het investeren in individuele aandelen of ETF's

Een beleggingsfonds investeert in activa welke aansluit op de gestelde investeringsdoelstelling. Deze doelstelling kan variëren van defensief tot offensief. Offensieve fondsen nemen doorgaans meer risico's om zo mogelijk hogere winsten te behalen. Defensieve fondsen nemen daarentegen minder risico's en hebben om die reden een minder hoog winstpotentieel. Voordat u belegt in dergelijke fondsen, dient u er eerst zeker van dat het beleggingsbeleid en -doelstelling van het fonds aansluiten op uw profiel.

Type beleggingsfondsen

De belegger kan kiezen uit een aantal typen beleggingsfondsen. Deze verschillende soorten worden hieronder uiteengezet.

Aandelenfondsen

Dit fonds investeert het ingelegd kapitaal, zoals de naam doet vermoeden, in aandelen van bedrijven. Aandelenfondsen onderscheiden zich door de focus in specifieke industrieën of bedrijven waarin het fonds investeert. De focus kan specifiek liggen op – om een paar voorbeelden te noemen – small-cap aandelen, opkomende markten, technologiebedrijven, duurzame bedrijven of blue-chip aandelen. Er bestaan verschillende aandelenfondsen met een scala aan risicoprofielen en winstpotentialen.

Gebalanceerde fondsen

Een gebalanceerd fonds investeert in een mix van verschillende beleggingsproducten. Fondsbeheerders streven diversificatie na, door zowel in aandelen en obligaties te investeren.

Geldmarktfondsen

Geldmarktfondsen investeren in uiterst liquide instrumenten, waarbij men kan denken aan geld, schuldpapier en niet-bancaire financiële instellingen. Het rendement op deze investeringen is afhankelijk van de rentetarieven. Normaliter bieden geldmarktfondsen enigszins meer

rendement ten opzichte van de geldmarkt, en worden kenmerk door een laag risicoprofiel.

Obligatiefondsen

Een obligatiefonds investeert in typen obligaties zoals bedrijfs- en staatsobligaties. Deze zijn te onderscheiden tussen belastbare en non-belastbare obligaties. Obligatiefondsen keren veelal vergoedingen uit, welke voortkomen uit periodieke couponbetalingen en herbetaling van de nominale waarde. In de praktijk worden obligatiefondsen doorgaans geschaard onder de categorie met een laag risicoprofiel en een conservatief karakter. Het kan voorkomen dat een obligatiefonds aan de andere kant van het risicospectrum zit. Zulke risicovolle obligaties worden junk bonds genoemd. Dergelijke fondsen hebben mogelijk hogere inkomsten en een hoger risicoprofiel.

Indexfondsen

Een indexfonds is sterk vergelijkbaar met een financiële marktindex, zoals de Standard & Poor's (S&P) 500. Een indexfonds volgt en weerspiegelt de bewegingen van een dergelijke index nauw. Sterker nog, een indexfonds lijkt veel op een aandelenfonds aangezien het ook een breed palet aan aandelen volgt. Een investeringsmanager verricht weinig inspanningen, aangezien het fonds de index simpelweg nabootst. Dit geeft als voordeel dat met een indexfonds lage kosten gemoeid zijn.

Ter illustratie wordt in dit boekje de term aandelen (of aandelen) gebruikt wanneer het gaat om de onderliggende effecten.

Alternatieve fondsen

Alternatieve fondsen worden ook wel hedgefondsen genoemd, die investeren in niet-traditionele beleggingsinstrumenten. Denk hierbij aan wereldwijd vastgoed, valuta en illiquide producten als privéleningen. Fondsbeheerders streven over het algemeen positieve rendementen na, welke niet nauw correleren met traditionele beleggingsinstrumenten of benchmarks. In de praktijk wordt in een hedgefonds belegd vanwege de diversificatie. De risicoprofielen van dergelijke fondsen verschillen. Dit is afhankelijk is van de investeringsdoelstelling en -beleid. Deze kenmerken worden vaak besproken in de fondsbrochures. Vergeleken met traditionele fondsen zijn met alternatieve fondsen vaak hogere kosten gemoeid. Voordat u belegt in een alternatief fonds, is het belangrijk om het investeringsbeleid en de trackrecord door te nemen.

Beursgenoteerd

Een onderscheid dient gemaakt te worden in beleggingsfondsen die beursgenoteerd zijn en -fondsen die geen beursnotering hebben.

Beursgenoteerde beleggingsfondsen

Beleggingsfondsen die een beursnotering hebben zijn gemakkelijk te verhandelen via een broker c.q. bank, omdat deze genoteerd zijn aan een beurs die veelal aangeboden wordt door de broker en bank.

Doordat beursgenoteerde beleggingsfondsen ook dagelijks op de aandelenbeurs verhandeld worden, is de fondswaarde gevoelig voor significante volatiliteit (dit wil zeggen, prijsfluctuaties) die het gevolg is van de ontwikkelingen van de onderliggende aandelen gepaard met het gevoelige marktsentiment.

Niet-beursgenoteerde Beleggingsfondsen

Beleggingsfondsen zonder beursnotering zijn te verhandelen per eenheden, aangezien deze aangemerkt worden als zogenoemde managed funds. Eenheden van deze beleggingsfondsen hebben geen notering op de beurs en zijn om die reden over-the-counter (OTC) te verhandelen. Dergelijke fondsen hanteren specifieke handelsdagen en de handel wordt verricht aan het einde van de dag. Informatie omtrent het fonds is op aanvraag beschikbaar bij de fondsbeheerders.

Mogelijkheden met beleggingsfondsen

Beleggen in beleggingsfondsen biedt de investeerder een legio mogelijkheden die aansluiten op verscheidene beleggingsstrategieën. Voordat u beleggingsbeslissingen maakt, is het aan te raden dat u een afweging maakt van de voordelen van beleggingsfondsen enerzijds en risico's en kosten anderzijds.

Diversificatie

Met het spreiden van financiële middelen in een hoeveelheid verschillende aandelen (of andere beleggingsinstrumenten) verlaagt u de risico's, doordat eventueel slechtlopende individuele investeringen minder impact hebben op uw gehele portefeuille. Via beleggingsfondsen heeft u toegang tot een breed scala aan beleggingsproducten, waarmee diversificatie behaald wordt. Ter illustratie, een beleggingsfonds bestaat uit meer dan honderd verschillende activa. Het opbouwen van een dergelijke, gediversifieerde portefeuille is voor de individuele belegger een flinke opgave, omdat het veel kapitaal en tijd vergt. Voor de individuele belegger is het goedkoper om met een transactie te beleggen in een beleggingsportefeuille, ten opzichte van het maken van veel transactiekosten voor het opbouwen van een soortgelijke portefeuille. Wanneer de individuele belegger met een begrensd bedrag een dergelijke portefeuille opbouwt, is het effect van diversificatie bovendien niet even sterk.

Groei van inkomen en vermogen

Beleggingsfondsen kunnen rendement bieden in de vorm van inkomens- en vermogensgroei. Distributies worden in de praktijk per kwartaal uitgekeerd aan de belegger. Het ingelegd kapitaal van de beleggingsfondsen wordt geïnvesteerd in een hoeveelheid aandelen. Wanneer deze aandelen dividenden uitkeren, dan keert de beleggingsfonds dit vervolgens uit aan de belegger. Ook vermogensgroei is in het geval van beleggingsfondsen aan de orde. Wanneer de onderliggende aandelen in waarde toenemen dan leidt dit tot een toename van de beleggingsfondswaarde. Stijgt uw positie in de beleggingsfonds in waarde, dan is er sprake van vermogensgroei. Dalen de onderliggende activa en daaropvolgend ook de fondswaarde, dan is daarentegen vermogensverlies van toepassing.

Professioneel Management

Door het beleggen in beleggingsfondsen volg je in feite de strategie die is uitgestippeld door de fondsbeheerder, waar een relatief kleine fee tegen over staat. Individuele beleggers hebben vaak niet de tijd, kennis en kapitaal om een soortgelijke portefeuille te bouwen die even gediversifieerd en doordacht is. Bovendien houdt de portfoliomanager actief het fonds in de gaten opdat de gestelde beleggingsdoelen worden behaald.

Transparantie

Een beleggingsfonds is verplicht om aan derden informatie te verstrekken, in de vorm van documenten als fact sheets, jaaroverzichten, memorandums e.d. Middels deze documenten kan de belegger een zo compleet mogelijk beeld krijgen van de strategie, risico's en doelstellingen van het fonds. Voordat in het beleggingsfonds belegd wordt, is het aan te raden om deze fondskenmerken door te nemen.

Liquiditeit

De beleggingsfondsen hebben vaak een dagelijks berekende Intrinsieke Waarde (NIW) en zijn dus elke dag inlosbaar. Er zijn echter fondsen, meestal niet-beursgenoteerde fondsen, die geen dagelijkse berekening van de NIW hebben. In dit geval is het fonds niet dagelijks verhandelbaar. Beleggingsfondsen moeten de beleggers vaak binnen zeven dagen voor de aandelen betalen, maar veel fondsen doen dat eerder.

Kenmerken van beleggingsfondsen

Een beleggingsfonds is een open-ended fonds waarin, gedurende de handelsdag, tussen bepaalde tijden gehandeld kan worden. Dit wil zeggen dat orders voor het beleggingsfonds in een specifiek tijdsspanne ingelegd kunnen worden. De orders worden uitgevoerd nadat de dagelijkse NIW berekening heeft plaatsgevonden. Daarnaast kent men beleggingsfondsen die niet beursgenoteerd zijn en over-the-counter verhandeld worden. Gewoonlijk volgt een beleggingsfonds een mandje aandelen en/of obligaties. Verder bestaan er ook alternatieve fonds, zogenoemde hedgefondsen, die de focus hebben liggen op valuta, vastgoed en leningen. Beleggingsfondsen worden verhandeld tegen een koers op of nabij de NIW. De brochure zal deze facetten uitvoerig bespreken.

1. Onderliggende waarde
2. Netto-inventariswaarde
3. Open-ended and closed-ended fondsen
4. Wel of niet beursgenoteerd
5. Kosten
6. Opbouw van beleggingsfondsen

1. Onderliggende waarde

In feite is een beleggingsfonds een pot met ingelegd kapitaal geïnvesteerd in een hoeveelheid beleggingsproducten, in plaats van geïnvesteerd in een individueel instrument. De producten waarin het fonds geïnvesteerd heeft, worden de onderliggende waarden genoemd. Een beleggingsfonds kan honderden of duizenden onderliggende waarden in verschillende bedrijfstakken bezitten, of het

kan ook geïsoleerd zijn tot één bepaalde bedrijfstak of sector. De waarde van het fonds is gebaseerd op de waarde van alle onderliggende financiële instrumenten samen.

2. Netto-inventariswaarde

De Netto-inventariswaarde (NIW) geeft de marktwaarde van de onderliggende portefeuille weer, gecorrigeerd voor de

kosten en vergoedingen van het fonds en uitgedrukt per eenheid. De prijs van een gemeenschappelijk beleggingsfonds moet worden vastgesteld op basis van de NIW.

De meeste beleggingsfondsen zijn wettelijk verplicht hun aandelen elke werkdag te koersen. Deze prijs, de waarde per aandeel van de activa van het beleggingsfonds minus de verplichtingen, wordt de NIW genoemd. De beleggingsfondsen moeten hun aandelen verkopen en terugkopen tegen de NIW die wordt berekend nadat de belegger een aankoop- of terugkooporder heeft geplaatst.

3. Open-ended and closed-ended fondsen

Een open fonds is beschikbaar voor inschrijving en terugkoop op continue basis. Beleggers kunnen gemakkelijk participaties zoals met aandelen kopen en verkopen tegen de NIW per participatie die dagelijks wordt vastgelegd. In het algemeen zijn open fondsen relatief liquide.

Het aantal aandelen in het fonds staat niet vast. Op verzoek van de beleggers worden meer aandelen gecreëerd of ingekocht (teruggekocht). De open structuur is een van de redenen waarom de beleggingsfondsen de NIW volgen.

Zoals elk beleggingsfonds bevat een gesloten fonds een beleggingsbeheerder om de beleggingsbeslissingen te nemen en het beheer van het geld bij te houden. Het aantal aandelen binnen het gesloten fonds ligt in vergelijking met een open-end fonds vast.

Een gesloten fonds concentreert zich doorgaans op bepaalde sectoren, geografische markten of industrieën.

4. Wel of niet beursgenoteerd

Een beleggingsfonds komt in twee varianten: een fonds met beursnotering, en een fonds zonder notering. In het geval van genoteerde fondsen kan een belegger (bijna) real-time koersinformatie verkrijgen door financiële websites of door het handelsplatform bij de broker of bank te controleren. De koers waartegen de belegger het aandeel van het beleggingsfonds verhandelt is afhankelijk van de NIW berekening. Deze berekening kan enkele uren nadat de belegger een order voor het beleggingsfonds heeft ingelegd plaatsvinden.

Via LYNX heeft u tussen specifieke handelsuren de mogelijkheid om een order voor het fonds te plaatsen. Voor veel fondsen is dit tussen 13:00 en 16:00. Beleggingsfondsen zijn verplicht om binnen zeven dagen de betaling te verrichten aan de belegger, maar in de praktijk gebeurt dit

sneller. In tegenstelling tot aandelenhandel, kunt u bij het inleggen van een order voor een beleggingsfonds niet opgeven hoeveel aandelen u wilt kopen. In plaats daarvan kunt u aangeven met welk bedrag u wilt beleggen, waarna het fonds met de uitvoering van de order het aantal aandelen pas toekent.

dus toe op management fees en operating kosten.

- Redemption fee: wanneer het aandeel teruggekocht wordt, oftewel de sales exit fee.

Wees ervan bewust dat de kostenstructuur van het beleggingsfonds verschilt per fonds. Om een indruk te krijgen van de kosten, kunt u de fondsbrochure raadplegen.

5. Kosten

In algemene zin brengen actieve beleggingsfondsen hogere fees in rekening dan de passieve fondsen. Zo besteedt een investeringsmanager van een actief fonds zijn tijd aan het analyseren en modelleren van de markten, opdat het actieve fonds beter presteert dan de benchmark. Verder wordt de portefeuille van het actieve fonds op frequente voet veranderd, wat leidt tot meer transactiekosten. Deze kosten zijn verrekend in de rendementen van het beleggingsfonds. De kosten van een fonds hebben de volgende kenmerken:

- Front-end load: wanneer initieel in het fonds wordt belegd zijn dit de gemoeide kosten.
- Expense ratio: hiermee worden de lopende kosten bedoeld voor het onderhouden van het fonds en ziet

6. Opbouw van beleggingsfondsen

Beleggingsfondsen worden opgezet door professionele investeerders wie zich aan de regulering en wetgeving houden. Fondsbeheerders horen geregistreerde investeringsadviseurs te zijn. Een beleggingsfonds berust zich op het zogenoemde benefit of trust, waarmee de fondsbeheerder namens de individuele beleggers de investeringen uitvoert. Deze investeringen worden conform de gestelde beleggingsstrategie verricht. Wanneer de investeringen zijn gedaan dan worden deze effecten gestald bij een bewaarbedrijf.

NIW van beleggingsfondsen

Beleggingsfondsen zijn een variant van een fonds met gebundeld kapitaal. Hier zal de fondsbeheerder alle individuele investeringen verzamelen en dat geld vervolgens investeren in andere activa. Het vermogen waarin een beleggingsfonds belegt, zal in lijn zijn met het gestelde doel van dat specifieke fonds. Voorbeelden van doelstellingen zijn: het volgen van een index zoals de S&P 500, een segment of sector van de totale markt, of het volgen van een bepaald pensioenjaar.

De aandelen, obligaties en andere financiële instrumenten die door een beleggingsfonds als belegging worden aangehouden, zullen de hele dag door verhandeld worden. De waarde van het fonds is gebaseerd op de onderliggende financiële instrumenten en wordt berekend aan het einde van de handelsdag. Deze prijs wordt de netto-inventariswaarde (NIW) genoemd.

NIW gebruiken om de prijs te bepalen

De waarde van een beleggingsfonds is gebaseerd op de onderliggende beleggingen. Op een specifiek punt op een dag wordt de waarde van de onderliggende posities van een beleggingsfonds door accountantskantoren opgeteld op basis van de slotkoers van de beurs en andere beurzen. Schulden of verplichtingen van het beleggingsfonds, zoals aandelen die short worden verkocht, worden vaak afgetrokken om de NIW te berekenen. Uiteindelijk wordt

de prijs van het beleggingsfonds door de beurzen geactualiseerd om de nieuwe NIW weer te geven.

Waarde van een beleggingsfonds

De waarde van de beleggingsfondsen wordt mede bepaald door het bedrag dat in het fonds is belegd en de kosten om het fonds te beheren, en door de uitstaande aandelen. De NIW levert echter geen prestatie maatstaf op voor het fonds. Omdat beleggingsfondsen vrijwel al hun inkomsten en gerealiseerde

vermogenswinsten uitkeren aan de aandeelhouders van het fonds, is de NIW van een beleggingsfonds relatief onbelangrijk voor het meten van de prestaties van een fonds. In plaats daarvan wordt een beleggingsfonds het best beoordeeld op basis van het totale rendement, dat zowel de prestaties van de onderliggende effecten als de uitgekeerde dividenden omvat.

Uitvoeren van orders voor beleggingsfondsen

Beleggers kunnen orders versturen om aandelen te kopen of te verkopen gedurende een bepaalde tijdspanne gedurende de dag. De aandelen worden op een later tijdstip toegewezen op basis van de prijs die voortvloeit uit de NIW. Het bedrag van de aandelen dat de belegger ontvangt, wordt ook beïnvloed door de mogelijke kosten voor het beleggen in het beleggingsfonds.

Beleggers weten alleen de NIW van de vorige handelsdag. Alle aankoop- en verkooporders in het beleggingsfonds worden samengevoegd en vervolgens op een bepaald moment van de dag afgewikkeld. Als een belegger bijvoorbeeld om 14.32 uur een order van \$10.000 in het beleggingsfonds plaatst, is het niet duidelijk hoeveel aandelen of participaties de belegger precies heeft gekocht tot de vereffening.

Risico's van beleggingsfondsen

De beleggingsfondsen zijn niet geschikt voor alle beleggers. Gezien de risico's die verbonden zijn aan de handel in beleggingsfondsen, moet u ze alleen gebruiken als u er zeker van bent dat u de risico's begrijpt. Voordat u investeert, moet u uw ervaring, beleggingsdoelstellingen, financiële middelen en alle andere relevante overwegingen zorgvuldig beoordelen.

Marktrisico's

De portefeuille die ten grondslag ligt aan een beleggingsfonds bestaat uit veel onderliggende effecten, waardoor u beschermd bent tegen het specifieke risico dat een individueel effect slecht presteert. U bent echter nog steeds blootgesteld aan het marktrisico. Als bijvoorbeeld de brede Europese aandelenmarkt daalt, zal een fonds dat een bepaalde Europese index. Dit wordt marktrisico genoemd.

Mogelijke prijsonzekerheid

De beleggingsfondsen zijn, in tegenstelling tot aandelen, niet continu verhandelbaar tijdens de reguliere handelsuren. Ze hebben meestal een dagelijkse ordertijd. Orders worden geaccepteerd na de dagelijkse NIW-berekeningen. Dit betekent dat de prijs waartegen een belegger aandelen koopt of terugkoopt, afhankelijk is van de NIW van het fonds. Deze prijs wordt pas vele uren na het plaatsen van een order berekend. Dit betekent dat de beleggers te maken hebben met prijsonzekerheid.

Liquiditeitsrisico

Dit geldt alleen voor closed-end fondsen en is het risico dat u uw beleggingsfondsen niet tegen een eerlijke prijs kunt verkopen. Er kunnen onvoldoende orders zijn om te kopen of de prijs kan te laag zijn. De liquiditeit kan per beleggingsfonds verschillen. Sommige fondsen worden actief verhandeld. Anderen hebben een relatief lage omzet, wat kopen en verkopen tegen een eerlijke prijs kan bemoeilijken.

Kredietrisico

Als belegger van een obligatiefonds bent u afhankelijk van de betrouwbaarheid van de uitgever van de onderliggende obligaties. Het in gebreke blijven van de uitgever, in geval van faillissement van ondernemingen, heeft een negatieve invloed op de NIW van het fonds. helpen de timingrisico's te beheersen.

Valuta risico

Bij beleggingsfondsen zoals internationale fondsen en sommige grondstoffenfondsen loopt u een valutarisico. In het geval van internationale fondsen bestaat de onderliggende portefeuille uit aandelen die genoteerd zijn op buitenlandse markten. Deze aandelen worden geprijsd in de valuta

van de overzeese markt. De waarde in vreemde valuta moet worden omgezet in euro's voordat de fondsen op een Europese beurs kunnen worden verhandeld. Een stijging van de waarde van de euro ten opzichte van de valuta van het land waar u aan blootgesteld bent, kan leiden tot een daling van de waarde van uw fonds.

Gebruik van beleggingsfondsen

Er zijn een verschillende redenen waarom beleggers in beleggingsfondsen handelen. Een aantal van deze redenen worden hieronder beschreven.

Diversificatie

Beleggers kunnen gebruik maken van beleggingsfondsen om een gediversifieerde beleggingsportefeuille voor de lange termijn op te bouwen. Ze kunnen ook één of meer fondsen gebruiken om een blootstelling aan een bepaalde sector of activaklasse te verkrijgen, voor de lange termijn of tijdelijk. Door uw geld te spreiden over een reeks aandelen (of andere activaklassen) kan uw totale risico verminderen. Hierdoor wordt de impact op uw portefeuille vermindert als één of twee bedrijven slecht presteren.

Kerninvestering

Beleggers kunnen gebruik maken van beleggingsfondsen als ze de brede aandelenmarkt als geheel willen volgen of overtreffen. Wanneer beleggers beter willen presteren dan de aandelenmarkt, is er een portefeuilleconstructie die is ontworpen om de kosten, belastingschuld en volatiliteit te minimaliseren. De strategie heeft twee elementen:

- een passief beheerde kernportefeuille die een marktconform rendement oplevert, en
- een of meer actief beheerde investeringen die volgens de investeerder beter zullen presteren dan de markt (satellieten).

De belegger kijkt naar de actief beheerde investeringen om het totale rendement te verhogen door kansen te benutten, maar vertrouwt op de kern om markttrendementen te genereren. Een belangrijke overweging bij deze aanpak is dat u uw kernrendement tegen lage kosten realiseert. Houd er echter rekening mee dat beleggingsfondsen kosten met zich meebrengen, die over het algemeen stijgen wanneer het fonds actiever is. Beleggingsfondsen vormen doorgaans de kern van de belegging.

Allocatie van activa

De allocatie van activa is de manier waarop u uw geld verdeelt over beleggingscategorieën zoals:

- binnenlandse aandelen
- international aandelen
- obligaties
- grondstoffen
- valuta

Uw assetallocatie heeft een belangrijke impact op uw beleggingsrendement. Van tijd tot tijd kunt u uw asset allocatie aanpassen. Met beleggingsfondsen kunt u uw weging eenvoudig aanpassen aan de aandelenmarkt, of een deel daarvan, in één transactie, door beleggingsfondsen te kopen om uw exposure te vergroten, en te verkopen om deze te verkleinen.

Beleggersprofiel voor beleggingsfondsen

Om na te gaan voor wie beleggingsfondsen een geschikt financieel instrument zijn, is het belangrijk om te weten of dit instrument aansluit bij uw kennis, ervaring, beleggingsdoel en beleggingshorizon. Als u overweegt om in beleggingsfondsen te beleggen, kan o.a. het volgende bepalen of de beleggingsfondsen in overeenstemming zijn met uw beleggingsprofiel.

Complexiteit

Gezien de kenmerken van gemeenschappelijke beleggingsfondsen wordt het beschouwd als een niet-complex financieel instrument wanneer het wordt verhandeld op een gereguleerde beurs of op een gelijkwaardige ontwikkelde markt. Er is een breed scala aan beleggingsfondsen die verschillende kenmerken hebben, zoals beschreven in deze brochure.

Vermijd onaangename verrassingen en zorg ervoor dat u op de hoogte bent van de productkenmerken en in welk type beleggingsfonds u belegt, aangezien de beleggingsstrategie en -doelstelling inzicht kan geven dat een fonds door de structuur en het daaruit voortvloeiende risico als meer speculatief wordt beschouwd (bijvoorbeeld alternatieve fondsen). Ook niet-beursgenoteerde fondsen worden door hun structuur als complexer gezien. Omdat de beleggingsfondsensector op een zeer transparante basis werkt, is meer informatie over de onderliggende beleggingen en strategie te vinden in het prospectus per fonds.

Type belegger

Door zijn aard zijn beursgenoteerde beleggingsfondsen het meest geschikt voor de gemiddelde belegger. Beleggingsfondsen kunnen zowel door particuliere als professionele beleggers worden verhandeld.

Niet-beursgenoteerde fondsen zijn alleen geschikt voor professionele beleggers.

Kennis en ervaring

Voordat u in beleggingsfondsen belegt, is het belangrijk om rekening te houden met de vereiste kennis en ervaring.

LYNX vereist dat de belegger een historie van de handel in beleggingsfondsen van minimaal één jaar heeft en voldoende kennis heeft van de mechanismen en risico's van beleggingsfondsen.

Financiële situatie en bewustzijn van risico's

Beleggers moeten zich ervan bewust zijn en erkennen dat tot 100% van het bedrag van de oorspronkelijke belegging verloren kan gaan als gevolg van beleggingen in beleggingsfondsen.

Wat de risico's betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen de meer eenvoudige fondsen zoals aandelen-, obligatie- en gemengde fondsen en de alternatieve beleggingsfondsen. Bij de aankoop van een beleggingsfonds wordt het potentiële verlies gemaximaliseerd tot de initiële investering, zijnde de betaalde prijs. Bij de aankoop van alternatieve fondsen kan het risicoprofiel speculatief zijn, aangezien er sprake is van een hoger risico.

Meer informatie over het risico per beleggingsfonds is te vinden in het prospectus per fonds.

Beleggingsdoelstelling

De handel in beleggingsfondsen kan bepaalde beleggingsdoelstellingen dienen, zoals het genereren van inkomsten en vermogensgroei.

Genereren van inkomen

Inkomen kan worden verdiend door het ontvangen van uitkeringen op gekochte beleggingsfondsen. Voor aandelenfondsen ontvangt het fonds dividenden op de onderliggende aandelen en keert uw deel aan u uit. Voor ETF's in obligaties ontvangt het fonds couponrentebetalingen op de onderliggende obligaties en keert vervolgens uw deel aan u uit. De uitkeringen worden driemaandelijks of halfjaarlijks uitgekeerd, afhankelijk van het beleggingsfonds.

Groei van kapitaal

Mensen beleggen in beleggingsfondsen omdat deze de mogelijkheid bieden op koerswinst. Beleggers kunnen het beleggingsfonds voor een relatief korte termijn aanhouden of ze kunnen een langetermijnvisie hebben, maar in beide gevallen hopen ze winst te maken.

Een belegger die speculeert op een positief sentiment kan een fonds kopen. De potentiële winst is oneindig en het mogelijke verlies wordt gemaximaliseerd tot de betaalde prijs.

Beleggingshorizon

Er is geen specifieke beleggingshorizon voor de handel in beleggingsfondsen. Handel in beleggingsfondsen is geschikt voor de korte (minder dan 3 jaar), middellange (3 tot 10 jaar) en lange termijn (meer dan 10 jaar) termijn.

Samenvatting

In dit boekje zijn tot zover de belangrijkste kenmerken van de handel in beleggingsfondsen besproken. Met beleggingsfondsen kunt u handelen op een groep of een mix van activaklassen. Zo kunt u bijvoorbeeld in één transactie een gediversifieerde blootstelling aan verschillende activaklassen, beleggingsstrategie en regio's krijgen.

Voordelen	Nadelen
Potentiële rendementen in de vorm van inkomsten en kapitaalgroei	Risico's verbonden aan de onderliggende effecten zorgen ervoor dat de waarde van deze effecten daalt. Beleggingsfondsen kunnen veel kosten met zich meebrengen.
Gemakkelijke diversificatie	Potentiële prijsonzekerheid aangezien de NIW dagelijks wordt berekend.
Verhandelen tegen hun intrinsieke waarde	Hoge en verschillende kosten in verband met beleggingsfondsen.
Er zijn vele, vele soorten beleggingsfondsen. U kunt fondsen indelen op basis van activaklasse, beleggingsstrategie, regio, enz.	

U kunt op een aantal manieren gebruik maken van beleggingsfondsen, waaronder:

- om onmiddellijke diversificatie te bereiken
- als onderdeel van een kern-plus-satellietnadering
- in het kader van een gerichte investeringsstrategie
- om uw portefeuillevverdeling aan te passen

Begrippenlijst

Allocatie van activa

Allocatie is een beleggingsstrategie die gericht is op een evenwicht tussen risico en rendement. Dit wordt bereikt door de activa van een portefeuille te verdelen volgens de doelstellingen, de risicotolerantie en de beleggingshorizon van een individu.

Beheerde investeringen

Professioneel beheerde portefeuille van activa.

Beleggingsfonds

Het beleggingsfonds bundelt het geld van veel beleggers en belegt het in een portefeuille van effecten.

Closed-ended fonds

Beheerde belegging waarbij er een beperking is op het aantal participaties in het fonds dat zal worden uitgegeven.

Core plus satellietbenadering

Core plus satellite is een manier van vermogensbeheer die beheerders in staat stelt om instrumenten met een groter risico en een groter potentieel rendement toe te voegen aan een kernbasis van deelnemingen met een specifieke doelstelling.

Diversificatie

Diversificatie is een risicomanagementstrategie die een grote verscheidenheid aan beleggingen binnen een portefeuille combineert. De ratio achter deze techniek is dat een portefeuille die is opgebouwd uit verschillende soorten activa gemiddeld hogere lange termijn rendementen zal opleveren en het risico van een individueel bezit of effect zal verlagen.

Dividend

Het dividend is de uitkering van (een deel van) de winst van de onderneming en wordt uitgekeerd aan een categorie van aandeelhouders.

Fondsbeheerder

Een fondsbeheerder is verantwoordelijk voor de uitvoering van de beleggingsstrategie van een fonds en het beheer van de handelsactiviteiten van het fonds. Het fonds kan worden beheerd door één persoon, door twee personen als co-beheerders of door een team van drie of meer personen.

Index

Een index is een indicator of maatstaf van iets, en in de financiële wereld verwijst hij meestal naar een statistische maatstaf van verandering in een effectenmarkt.

Inflatierisico

Risico dat verwijst naar het effect van de inflatie op de prijs van de obligatie.

Kosten bij verkoop (load)

Een vergoeding die wordt betaald om aandelen in een beleggingsfonds te kopen, betaald bij de aankoop van aandelen (frontend load) of de verkoop van aandelen (backend load).

Krediet- /wanbetalingsrisico

De kans dat bedrijven of particulieren niet in staat zullen zijn om de vereiste betalingen op hun schuldverplichtingen te doen.

Valutarisico

Het risico dat de valuta van de obligatie daalt en dus de waarde van de couponrente en de hoofdsom van de obligatie.

Liquiditeit

Liquiditeit beschrijft de mate waarin een actief of effect snel op de markt kan worden gekocht of verkocht tegen een prijs die de intrinsieke waarde ervan weerspiegelt. Met andere woorden: het gemak waarmee het kan worden omgezet in geld.

Liquiditeitsrisico

Het risico dat een belegger van een obligatie geen koper kan vinden wanneer hij wil verkopen, wordt liquiditeitsrisico genoemd.

Management fee

De vergoeding die een beleggingsfonds aan zijn beleggingsadviseur of gelieerde ondernemingen betaalt voor het beheer van de portefeuille van het fonds. Het kan ook bepaalde administratieve kosten omvatten.

Marktrisico

Risico van een algemene daling van de markt.

Netto-inventariswaarde (NIW)

Waarde van de activa van een onderneming min de schulden of verplichtingen van het beleggingsfonds, gedeeld door het aantal aandelen bij de uitgifte.

No-load fonds

Een fonds dat geen enkele verkoopbelasting in rekening brengt. Het kan echter ook andere vergoedingen aanrekenen die geen verkoopbelasting zijn en ook bedrijfskosten in rekening brengen.

Open-ended fonds

Beheerde belegging waarbij er geen beperking is op het aantal participaties in het fonds dat zal worden uitgegeven. Onderlinge fondsen zijn open-ended fondsen.

Operationele kosten

De lopende kosten van het beheer van een fonds, inclusief beheerskosten en andere kosten. De bedrijfskosten worden betaald uit het vermogen van het fonds voordat de winst aan de beleggers wordt uitgekeerd, waardoor het rendement van een fonds daalt.

Primaire markt

Een primaire markt geeft nieuwe effecten uit op een beurs voor bedrijven, overheden en andere groepen om financiering te verkrijgen door middel van obligaties of aandelen.

Renterisico

Het effect van de rentevoet op de prijs van de obligatie. Wanneer de rente stijgt, stijgt de koers van de obligatie. De bewegingen van de rente en de koers van de obligatie zijn altijd omgekeerd evenredig.

Secundaire markt

De secundaire markt is de markt waar beleggers effecten kopen en verkopen die ze al in hun bezit hebben.

Uitgever

Een uitgever is een rechtspersoon die effecten ontwikkelt, registreert en verkoopt om zijn activiteiten te financieren. Emittenten kunnen vennootschappen, beleggingsfondsen of binnen- of buitenlandse overheden zijn.

Volatiliteit

Een maatstaf voor het verwachte bedrag van de schommelingen in de prijs van de effecten in kwestie